

Det Sidste Liv Del 4/5

Wayne: Jeg ved, hvad forskellen er på dyrets og menneskets sind. Ingen dyr tænker abstrakt eller symmetrisk. De tænker objektivt, mens mennesker tænker abstrakt, og det er derfor, vi har et sprog, og derfor vi tænker med ord. Det gør dyr ikke – de tænker i billeder eller sanser, så det er der, der sker et skift, og hvis det er det samme som at blive selvbevidst.....

JJ: Det er ikke det samme som at blive selvbevidst. Når mennesker bliver selvbevidste, ligger de stadig meget tæt på dyrenes instinkter. De fører dyreinstinkterne med sig og udvikler dem til det højeste mulige niveau. Vi hører fx historier om de indfødte i junglen, som bruger deres dyriske instinkter på en næsten overnaturlig måde, som forbløffer det almindelige civiliserede menneske.

Efterhånden som udviklingen skrider fremad, udvikler vi alt det, vi kan på det fysiske plan. Vi snakker om at identificere sig med det fysiske, og det er det, vi lærer først – alt, hvad der kan forbindes med fysisk overlevelse og med at bruge instinkterne som de indfødte, og så udvikler vi os videre til noget andet, som mange mennesker ikke tænker på som udvikling. Er der nogen, der kan gætte, hvad det er?

Tilhørerne: Det har noget at gøre med menneskets fysiske tænkende hjerne.

JJ: Ok – vi har det fysiske, tænkningen, sindet – og hvad er der imellem?

Tilhører: Det astrale eller følelsesmæssige.

JJ: Det følelsesmæssige; vi lærer selvished. Det er interessant, at mange mennesker besøger disse stammefolk og finder ud af, at de er gode til at dele. De går på jagt og fanger de vilde dyr, og alle deler, og mange mennesker synes, de er langt mere udviklede end os, fordi det er naturligt for dem at dele. Det er det instinktive niveau, der har noget flokmentalitet, men derefter begynder vi at skille os ud og udvikle begærenaturen, og det betyder, at vi ser os selv som adskilte fra alle andre. Så vil vi have det, der er godt for os, og pokker tage naboen. Mange mennesker betragter selvished som noget dårligt, men de forstår ikke, at det er et stadie, som vi alle må gå igennem for at lære uselvished. Vi kender sikkert alle sammen nogen, der gennemgår denne periode, og det må vi alle.

Vi lever mange liv, hvor vi udvikler os følelsesmæssigt, og i løbet af denne tid lærer vi også følelsesmæssig kærlighed, og den følelsesmæssige kærlighed er anderledes end den åndelige kærlighed, for når man bliver forelsket følelsesmæssigt, så ønsker man den anden person for det, han eller hun vil gøre for en selv. Det er altså en selvisk form for kærlighed. Man vil også have penge på grund af, hvad de kan gøre for en selv, og ejendele på grund af hvad de kan give en. Mennesker træder ind i denne følelsesmæssige eksistens og lever hundreder af liv i denne periode, mens hans læreproces skrider langsomt fremad. Han bliver mere og mere selvisk, og til sidst kommer der et liv med den allerhøjeste og absolutte selvished. Han kommer til et punkt, hvor han får alt, hvad han ønsker, og han træder alle over tærerne, og endelig når han til et punkt, hvor han indser, at han ikke er tilfreds. Han har alt, hvad han ønsker sig, og han har skadet mange mennesker for at komme dertil. Han gør ikke mod andre, som han ønsker, de skal gøre mod ham.

Langt om længe når han så til et punkt, hvor han har alt, hvad han ønsker sig, men det gør ham ikke lykkelig, og han tænker: "Der må være mere end det her i livet". Og når han begynder at tænke over, hvad der virker, og hvad der ikke virker, så udvikler han det næste skridt, som er det mentale. Når han udvikler det mentale, bliver han atter optaget af livet og begynder at studere filosofi, og hvordan tingene fungerer, og alt det sætter han sammen til et trossystem. Når han har udviklet det mentale, beslutter han i en periode, at der ikke findes en Gud overhovedet, fordi han ikke kan se et direkte bevis på det, og fordi Gud aldrig er kommet og har talt til ham. Så idet han har udviklet sine mentale evner, bliver han ateist i et antal liv og dermed en ikke-troende.

Når vi betragter ateisterne omkring os, så er mange af dem mere udviklede end de religiøse mennesker og de genfødte kristne, som er meget ivrige angående Gud, livet efter døden og det at blive frelst. Mange af ateisterne er rent faktisk længere fremme ad udviklingsvejen end de ivrige og religiøse mennesker. Der findes selvfølgelig også religiøse mennesker, som er meget udviklede spirituelt, man kan ikke sætte alle i den samme kategori, men mange af de lidt enfoldige, religiøse mennesker er ikke så spirituelt udviklede som ateisterne. Ateisten gennemgår blot en periode, og vi gennemgår alle den periode på et eller andet tidspunkt, hvor vi simpelthen opgiver ideen om, at der findes en Gud. Så mennesket gennemlever altså et antal liv, hvor han ikke tror på noget, som han ikke kan se eller bevise, og hvad tror I, der kan få sådan en fyr til at ændre mening?

Tilhører: En nærdødsoplevelse.

Tilhørerne ler.

JJ: Man ved aldrig!

Wayne: Han begynder at udvikle sig spirituelt.

JJ: Hvad påvirkede det selviske menneske til at udvikle sig? Lorraine – hvad var det, der gjorde det?

Lorraine: Han fandt ingen glæde længere.

JJ: Ja, selviskhed fungerede ikke for ham. Så mennesket udvikler sine mentale evner og bliver meget klogt – som fx en gymnasielærer, en stor videnskabsmand, en ingeniør eller en stor filosof, og han udforsker alle livets mentale elementer i liv efter liv. Til sidst når han til et punkt, hvor han mentalt producerer tanken: "Jeg har forsøgt at forstå livet med alle former for logik og ræsonnement, men alligevel kan jeg ikke finde svarene".

Tilhørerne: For den person som står på højdepunktet af selviskhed – giver det ham ikke glæde en lille tid, før han indser, at selviskhed ikke bringer ham sand glæde og lykke?

JJ: Alt, hvad der er nyt, giver os glæde, og da vi gik fra det fysiske til det emotionelle og begyndte at udvikle følelsesmæssig kærlighed, da stimulerede det os i høj grad, og vi følte os virkelig godt tilpas. Det kan sammenlignes lidt med, at man bliver skilt efter et dårligt ægteskab, og man begynder at gå i byen hver

weekend. Man siger til vennerne: "Hold da op, det er virkelig dejligt at have sin frihed". Og man lever på denne måde i fx et års tid. Derefter begynder man at tænke: "Jeg keder mig – jeg må hellere begynde at tænke på at finde et nyt forhold".

Det kan også være, at man spiser det bedste slik, man kan finde, og når man spiser det igen og igen, så ender man med at blive træt af det. Når man starter en ny aktivitet, går man som regel meget op i den i et stykke tid, og så begynder man at kede sig. Den, som har bevæget sig ind på det mentale område, finder det utroligt spændende at møde følelsesbaserede mennesker og diskutere med dem, fordi han er en lille smule smartere, end de er. Det giver disse mennesker et lille kick at gøre det. Og det giver et kick at studere forskellige ting, som stimulerer hjernen, men i løbet af en række af liv dækker han alt, hvad der har med det mentale at gøre, og alligevel finder han ud af, at han ikke kan få alle de svar, han ønsker. Svarene må være et sted, og hvor er det? Er det muligt, at der findes svar et sted? Og at de måske findes højere oppe end det fysiske niveau?

Så hans sind begynder at åbne sig, fordi han er kommet ind i en blindgyde, og han stiller en masse spørgsmål, som han ikke kan få svar på. Logik kan ikke besvare dem, og hans sind kan ikke udlede dem fra de tilstedeværende data. Han kan ikke finde sikre svar, og dybt inden i sig selv føler han, at der må findes en måde at få svar på. Så begynder han at se indad.

Når han åbner sig og bliver som et lille barn, sætter det gang i hans udvikling: "Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det". Så da han mente, at han vidste alt, havde han ingen mulighed for at komme ind i Guds rige. Når han bliver ved med at banke hovedet ind i væggen, fordi han ikke får svar, så konkluderer han til sidst, at der måske findes noget og spørger: Hvordan finder jeg det? Så bliver han som et lille barn – som om han intet ved – og begynder at få glimt af inspiration. Det får ham til at overveje, om det er noget inden i hans eget hoved, eller hvor det kan komme fra. Han beslutter sig for at teste det. Han tester det på en logisk måde og stykker det sammen lidt efter lidt. Han tænker: Denne stump viden kom i et glimt. Det er logisk, men måden, jeg fik det på, er ikke logisk. Gad vide, om der kommer mere?

Han koncentrerer sig om det, og snart kommer der noget andet, og han lærer at udvikle den intuitive del af sig selv, den åndelige del, og han bliver atter begejstret. Han bankede hovedet mod væggen i flere liv, og nu har han opdaget, at der findes en højere viden, som han kan nå, ikke ved hjælp af det mentale, men at der findes en slags højere liv, som er i stand til at sende højere principper ned, så han forstår nye ting, og han er meget begejstret.

Hver gang man opdager en ny udvikling, bliver man begejstret igen, og nu er han meget optaget af, at han har fundet en ny måde at blive oplyst på – ved hjælp af intuitionen og ved at kontakte "noget". Så han gennemgår en række liv, hvor han oplever både sande og falske kontakter, indtil han til sidst begynder at skelne mellem dem og lærer, hvad der er sjælen, og hvad der ikke er sjælen – hvad der er sandt, og hvad der ikke er sandt – indtil han til slut er i stand til at fastholde kontakten til Guds rige.

Når det sker, får han kontakt ikke blot til sin intuition, men også til Lysets Broderskab, og han finder ud af, at der findes højere væsner på jorden, som har gennemgået det samme, som han har, og som har mestret alt, hvad der vedrører menneskelivet. Disse mennesker arbejder sammen med os ved hjælp af

sjælsenergiene, og der findes gruppeliv på den anden side, som kan kontaktes gennem det, jeg kalder enhedsprincippet. Gennem sjælen finder han ud af, at han har gruppekontakt, og lige før han kontakter dette gruppeliv, gennemgår han det, der kaldes "Sjælens mørke nat". De fleste mennesker forstår ikke, hvad sjælens mørke nat er. De tror, at hvis de er deprimerede, så gennemgår de sjælens mørke nat, men det er slet ikke det samme. Sjælens mørke nat er et spændingspunkt, lige før man finder og får kontakt til sit gruppeliv – Lysets Broderskab.

Lysets Broderskab er som et åndeligt Internet. Med andre ord åbner man sin computer, og pludselig findes der millioner af liv, som man kan kontakte. Man trykker på en tast og kan modtage millioner af tanker fra de mange mennesker, der kan vise sig på computerskærmen. Det åndelige Internet er lige sådan. Det er interessant at lægge mærke til, at i de esoteriske lærebøger er hver eneste af vores opfindelser i virkelighedens verden skabt ud fra noget i de usete verdener. Med andre ord er det almindelige Internet skabt ud fra billedet af det åndelige Internet.

Der findes altså et åndeligt Internet, og gennem sjælen kan man tilslutte sig det, og man ved aldrig helt, hvad man kommer i kontakt med. Det er lidt ligesom at lave en Google søgning, hvor man ikke ved, hvad der kommer ud af det. Hvis du anbringer et nøgleord i dit sind, og du har sjælskontakt ved hjælp af intuition, så kan du komme i kontakt med meget interessant materiale, og du kan aldrig vide, hvad det bliver. Man kan bruge et ord som "København" og modtage alle mulige karakteristika om byen, men hvis man i stedet skriver "Københavns rådhus", så får man meget færre hits, men de vil være mere specifikke. Det samme gælder for os i forhold til det åndelige Internet – hvis vi bruger nogle specielle ord eller nøgle spørgsmål i vores sind, så modtager vi mere specifikt materiale.

Copyright 2011 J.J. Dewey